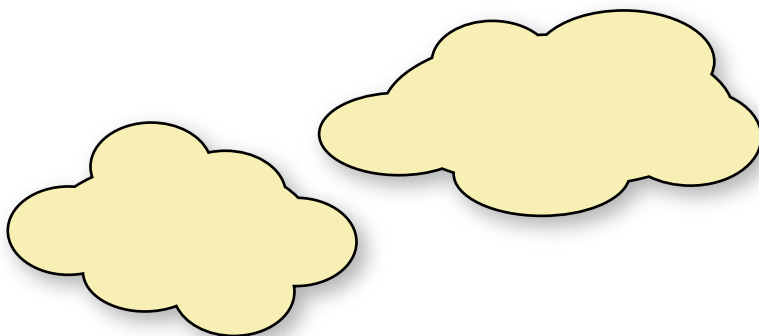

PAPINSKO MISIJSKO DJELO SVETOG DJETINJSTVA

Nacionalna uprava Papinskih misijskih djela u RH

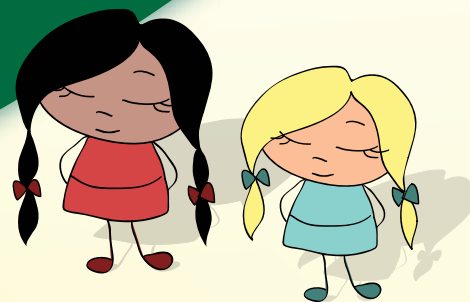
Nacionalna uprava Papinskih misijskih djela u BIH

DOŠAŠĆE S DJEČAKOM IZ GANE

Misijski materijali za animaciju djece u župama

2020.

MATERIJALI ZA MISIJSKU ANIMACIJU DJECE

Sadržaj

Vrijeme Betlehenskog Djeteta	3
Djelo sv. Djetinjstva	4
Svjedočanstvo misijske volonterke	6
Naši misionari u svijetu	7
Pjevači Betlehemske zvijezde	8
Upoznajmo dječaka iz Gane	10
Oče naš na jeziku Basare	16
Molitva malog misionara	17
Igrokaz - Betlem=kuća kruha	18
Kateheza za osnovnu školu	20
Advent u obitelji	25
Misijska krunica	30
Kreativna radionica - Papirnati lanac mira	32
Dan Djela svetog Djetinjstva	34

IMPRESUM

Glavni urednik: vlč. Antun Štefan
Zamjenik glavnog urednika: mons. Luka Tunjić

Grafička urednica: Ines Sosa Meštrović
Fotografije: arhiv PMD-a i Shutterstock

Izdavač i nakladnik:

Nacionalna uprava Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj
Ksaverska cesta 12a, 10000 Zagreb tel.: + 385 (0) 1 56 35 055
e-mail: missio.croatia@misije.hr web: www.misije.hr

Nacionalna uprava Papinskih misijskih djela u Bosni i Hercegovini
Kaptol 32, 71000 Sarajevo tel.: + 387 (0) 33 66 78 89
e-mail: missio.bih@bih.net.ba web: www.missio.ba

Tisak: MMV-94 d.o.o.

Riječ urednika

Vrijeme Betlehenskog Djeteta

Došlo je vrijeme Betlehenskog Djeteta, Isusa – spasitelja svijeta. Rodio se od Djevice Marije i postao čovjekom, da ljude otkupi od grijeha, da im iskaže svoju ljubav i milosrđe (usp. Iv 1, 14).

I ovogodišnje vrijeme došašća, Božić i Bogojavljenje, prigode su da zajedno učimo živjeti skromnost i siromaštvo, nevinost, poniznost i predanost, na koljenima do betlehenskih jaslca. Osoba koja ih je napravila nije mogla ni sanjati veličanstvenu budućnost koja će se odigrati u njima.

Uz Mariju i Josipa, anđele, pastire i kraljeve, kao i uza sve nas, Djetetu Isusu najviše se raduju djeca. I on se njima najviše raduje. Znao je reći da im ne branimo da dolaze k njemu (usp. Mt 19, 14).

Djeca su zato najveći Isusovi misionari, jer djeci se vjeruje. Njima se ne može odoljeti.

Ovih dana stavimo se u njihovu službu malo više. Promatrajući i oponašajući modele i uzore svih nas u župnim zajednicama, naš odnos s drugima, komunikaciju, ponašanje i rješavanje problema, djecu ćemo odgojiti u istinskome kršćanskom duhu.

Djeca, po Djelu svetog Djetinjstva, koje je dio Papinskih misijskih djela, pričaju najljepše priče. Od svojeg osnutka u svibnju 1843. godine po Djelu sv. Djetinjstva djeca neprekidno pomažu svoje vršnjake diljem svijeta. Svojom iskrenošću i nevinom dobrotom mijenjaju lice zemlje. Zato su djeca budućnost, i svijeta i župnih zajednica.

Djeca su novo lice Crkve.

vlč. Antun Štefan
Nacionalni ravnatelj PMD u RH

Djelo sv. Djetinjstva

Vlč. Karlo Kruljac, župni vikar
Župa sv. Jakoba st., Prelog
Varaždinska biskupija

Prava se radost otkriva u trenutku kada imamo naravnu potrebu podijeliti ju s drugima. Svako se dobro samo po sebi želi širiti.

Bog je zapovjedio svojim učenicima: „Podite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeci ih čuvati sve što sam vam zapovjedio!“ Radost koja se rađa iz upoznavanja Boga i prihvaćanjem njegove riječi želi postati radosna vijest za druge. Apostoli su nakon susreta s uskrslim Isusom prepuni radosti koju naviještaju i svjedoče svojim životom. Misijska djela osnovno su djelo Crkve od samog Isusa Krista te su tijekom povijesti iznašla različite oblike i načine djelovanja.

Nastanak

Tako je prije 177 godina nastalo Djelo svetog Djetinjstva. Biskup de Forbin-Janson rođen je u Francuskoj 1785. godine, u plemićkoj obitelji. Odrastao je za vrijeme Francuske revolucije, a od roditelja je primio kršćanski odgoj te odabrao svećenički poziv. U to su vrijeme u Francusku dolazile potresne vijesti misionara iz Kine. Tražili su pomoć oko brige za djecu koja su nakon rođenja ostavljena od roditelja, bespomoćna i prepuštena sebi. Njegova nakana i ideja bila je potaknuti djecu Europe i Sjeverne Amerike na skupljanje materijalne pomoći da bi pomogli vršnjacima u Kini i u Africi. Zbog toga je biskup 9. svibnja 1843. pozvao djecu Pariza i predložio im da svaki

dan izmole Zdravo Marijo za svoje vršnjake u Kini i svakog mjeseca daruju jedan novčić za njihove potrebe. Djeca su s oduševljenjem prihvatila njegov prijedlog i tako je nastalo Djelo svetog Djetinjstva, koje se ubrzo proširilo najprije po Francuskoj, a zatim i ostalim zemljama Europe, Kanadom, Sjevernom i Južnom Amerikom. Od početka je bilo priznato i potpomagano od rimskih papa, a 3. svibnja 1922. dobiva službeni naslov Papinskog djela. Papinsko misijsko djelo svetog Djetinjstva organizirano je u više od 150 zemalja svijeta i već 177 godina djeluje kao dječji kršćanski pokret za pružanje duhovne i materijalne pomoći najmlađima. Podupire više od 2500 projekata vezanih uz djecu u različitim misijskim zemljama: izgradnja škola, sirotišta i bolnica, pomaganje različitih dječjih duhovnih projekata u župama, dječjih pokreta i udruženja. Ima nekoliko ciljeva: pomoći odgajateljima postupno probuditi univerzalnu misijsku svijest kod djece, poticati djecu da s drugima dijele svoju vjeru i svoja materijalna sredstva, kao i promicati misijska zvanja. Tako djeci pomažemo pokazivati i svjedočiti, te rasti u duhovnoj zrelosti i evandeoskim vrijednostima.

Misijska kutijica

Djelo svetog Djetinjstva sadrži brojne akcije i projekte kojima, između ostaloga, potiče najmlađe da i oni postanu misionari u svojim obiteljima, školama i župnim zajednicama. Jedna su od takvih akcija i misijske kutijice. Djeci se nudi da ih ponesu u svoje obitelji te da zajedno s ukućanima, roditeljima, braćom i sestrama, djedovima i bakama, budu najprije zahvalni za dar blagostanja i da daruju druge onime što su i sami primili od dragog Boga i dobrih ljudi. U određenom razdoblju sakupljaju u njoj novčana sredstva prema vlastitim mogućnostima (npr., jedna kuna svake nedjelje, a koji put džeparac za sladoled, žvakače gume, bombone stave u kutijicu i sl.) te na svetkovinu Bogojavljenja – Sveta Tri kralja (6. siječnja), kad se obilježava Dan svetog Djetinjstva, za vrijeme svete mise kao prikazni dar donose svoje misijske kutijice i stavljaju ih pred oltar.

Svaka promjena u svijetu kreće od pojedinca, stoga je cilj Djela malim znacima ljubavi pomoći djeci da ostanu djeca, a uz pružanje materijalne pomoći, koja im je neophodna, također im vratiti vjeru, darovati ljubav, probuditi nadu, omogućiti obrazovanje i igru – ono što je svakomu djetetu potrebno. Neka nam Bog srca i pameti ispuni hrabrošću i odvažnošću, da pobijedimo strah koji je zavladao u ovom vremenu, ne gubeći odgovornost prema blišnjima, kako onima s kojima dijelimo svoje vrijeme i prostor, tako i s onima koje nismo upoznali i daleko su od nas, ali zbog Krista itekako blizu. Misijska djela Crkve ljubav su prema svim ljudima, jer Bog ljubi svakog čovjeka. I ne zaboravimo, u trenutku kada pomislimo da nemamo što dati ili imamo malo, onaj tko daje „stotruko će primiti i život vječni baštiniti“ (Mt 19, 29). Ima li većega i boljeg razloga za darivanje?

Svjedočanstvo

Misijski volonteri - srce naših misija

Sanja Pažin
Župa Dobrog Pastira, Đakovo
Đakovačko-osječka nadbiskupija

Za Papinska misijska djela čula sam na Vjeronaučnoj olimpijadi. Tad sam prvi put zapravo shvatila važnost misija i misionara. Također smo na smotri vjeronaučnog stvaralaštva Vjedra imali temu *Misije* te sam, sudjelujući na smotri, imala prigodu saznati više toga o misijama u raznim igrokazima i kreativnim radionicama djece i mladih, koje je, poput mene, ta tema zaintrigirala. Svidjelo mi se vidjeti različite perspektive i kreativnost koje je ta tema izvukla iz svih nas.

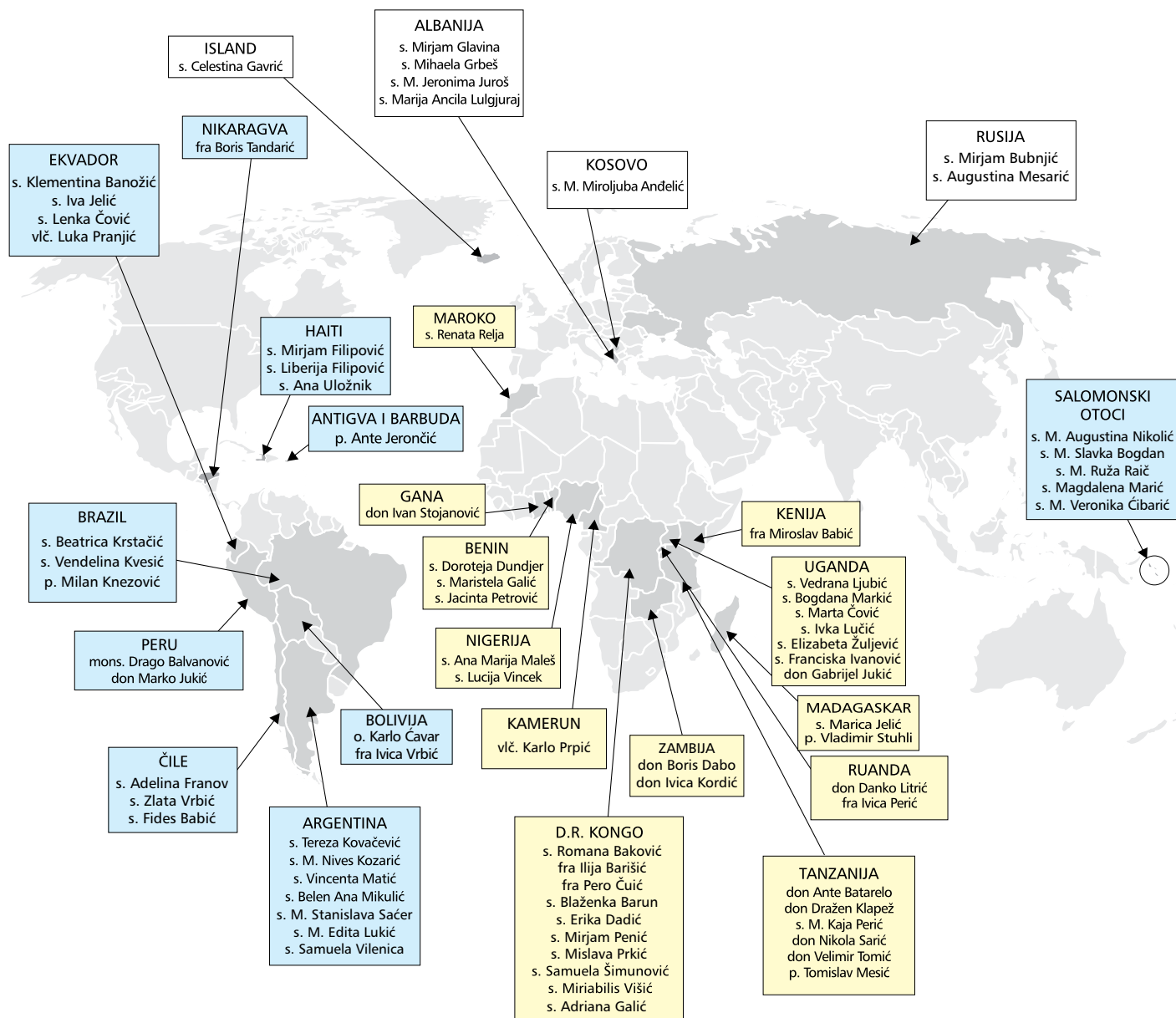
Kad sam počela studirati u Zagrebu, pala mi je na pamet ideja da počnem volontirati u Misijskom uredu. Nisam bila u početku sigurna koliko će to biti plodonosno za mene i druge, budući da sam mislila da je to samo neki administrativni ured, te sam neko vrijeme promišljala da li da počnem ondje volontirati ili ne, ali ovo sam se ljeto odvažila i krenula. I nisam požalila! Nije to samo administracija. To je nešto mnogo više. To je srce naših misija; srce koje se bori za misionare i koje kuca za svakog misionara i svakog čovjeka do kojeg će taj misionar u misijama doći. Kad sam došla prvi dan, malo sam se preplašila jer – kako bi ondje uopće moglo biti mjesta i posla za mene? Ali vrlo su me brzo uposlili raznim jednostavnim zadacima – izradom narukvica, pakiranjem i slanjem materijala u župe.

Iz trenutka u trenutak govorila sam samoj sebi da ću definitivno nastaviti volontirati, jer me ispunjavalo to što ne moram otići u daleku zemlju da bih pomogla misijama, već mogu to učiniti i iz svojeg mjesta.

A svi mi možemo biti misionari, oni koji će donositi radosnu vijest u naše domove, naše župe, naše obitelji. Svuda oko nas ima potrebitih ljudi. I baš njima možemo biti misionari. Za mene misionar nije samo osoba u habitu, nego svaka osoba koja je otvorena za susret s drugima, osobito s onima u potrebi; osoba koja će drugima svojim primjerom i svojim životom donijeti Istinsko Svjetlo u njihov život.

Naši misionari u svijetu

Pjevači Betlehemske zvijezde mijenjaju svijet

Podržati akciju pjevača Betlehemske zvijezde znači:

- omogućiti djeci da promijene svijet,
- donositi blagoslov Božića obiteljima,
- pjevati s djecom i prikupljati darove.

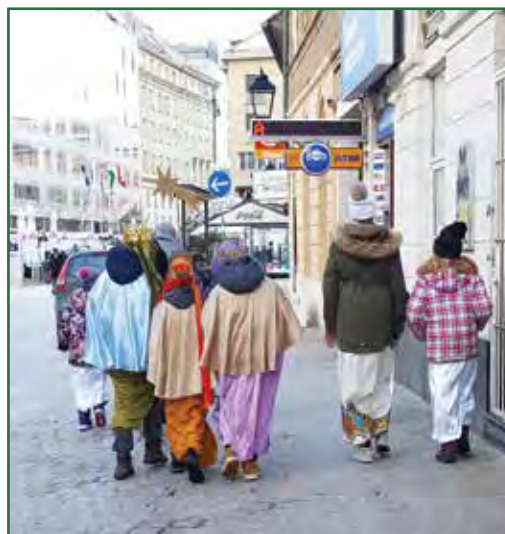
Papinska misijska djela, a posebno Djelo sv. Djetinjstva, svake godine organiziraju misijsku akciju „pjevača Betlehemske zvijezde“, potičući djecu da posjećuju vjernike prigodom božićnih blagdana, da im čestitaju Isusovo rođenje i da ih podsjetu na milijune njihovih vršnjaka diljem svijeta kojima je teško. Ta misijska akcija, koja proizlazi iz nevinog srca naše djece, omogućava im da budu suodgovorni za budućnost svijeta i suosjećaju sa svojim vršnjacima diljem svijeta.

Pjevači Betlehemske zvijezde solidarni su sa svom djecom na svijetu. Obučeni kao kraljevi, anđeli i pastiri hodaju od kuće do kuće, pronoseći radosnu vijest, te pjevaju o radosti Božića, blagoslivljajući kuće i stanove i njihove stanovnike.

To je Crkva koja hoda sa svim ljudima bez obzira na njihova uvjerenja, podrijetlo i uvjete. Svi su uključeni: djeca i odrasli koji ih prate, oni koji su posjećeni – cijela župna zajednica. Bog je postao čovjekom i danas je živ među nama! Po pjesmi, susretima s vjernicima, ljepoti dobrodošlice, osmijehu i toplu pogledu iskrena radost svakog djeteta, koja dolazi od Boga, preljeva se u srca ljudi.

Pjevači betlehemske zvijezde su...

1. **PUSTOLOVINA**, jer oni napuštaju svoj dom, svoju udobnost da posjete ljude, boreći se s vremenskim prilikama;

otvaraju svoja srca za nepoznato, nepredvidivo, i kucaju na vrata svima.

2. **IZAZOV**, jer naviještaju radosnu vijest blagoslivljajući sve, bez obzira na njihovo uvjerenje.
3. **RADOST ZAJEDNIŠTVA**, jer se i mladi i stari okupljaju i dijele iskrene trenutke, što gradi međugeneracijski suživot između djece, osoba u pratnji, posjećениh ljudi, župne zajednice...
4. **RADOST DARIVANJA**, jer je davanje i primanje dar svima.
5. **BRATSTVO**, jer smo dio velike obitelji: između naroda, između raznih skupina pjevača Betlehemske zvijezda, župa, misija...
6. **KONKRETNO DJELOVANJE**, jer dopuštamo djeci da budu aktivna u promjeni svijeta.

Pjevači Betlehemske zvijezde 2021.

Zajedno recitiraju:

O sveta Tri kralja, o blažen vaš dan
Kad Kralj svijeta Mladi bi s neba poslan.

A kud ćete sada na daleki put
Kad zima, snijeg vlada i vjetar je ljut.

O sretna zvjezdica što svijetliš nam
Kad Sina Djevica porodi nam.

Zvjezdica sjajna pokazuje put,
To znak je pravi da rodil se svim ljudima Spas.

O podite Kralji u skromni mu stan
Jer svijetu je svemu sad radostan dan.

O sveta Tri kralja mi molimo vas,
Svim dare ste dali, darujte i nas.

Zvezdonosac: Kraljevi su pratili znak zvijezde koja je označavala rođenje Velikoga Kralja. Kad su ga pronašli u Betlehemu, darovali su mu svoje darove. Zlato, jer je on pravi Kralj, tamjan, jer je on pravi Bog, i smirnu, jer je on pravi Čovjek.

Andeo: Mi smo „pjevači Betlehemske zvijezde“. Pomažemo svojim vršnjacima diljem svijeta jer u našim srcima gori misijska vatra koju je Isus zapalio riječima: „Podite po svem svijetu i učinite mojim učenicima sve narode“, kao i riječi našega velikog misionara o. Ante Gabrića: „Sve je slađe kad se dijeli, kad se daje. I darovi i život!“

Gašpar: Ja sam kralj Gašpar i moje ime znači ‘čuvar blaga’. Najveće blago koje na zemlji imate jest dijete – novo stvorenje. Kad se Isus Dijete rodio, blago je na svijet donio. Mnoga su djeca gladna kruha, ali i lijepe riječi, gladna životvornih primjera, pravih prijatelja, blizine svojih roditelja... Neka vaš prilog spasi bar jedno dijete od gladi. Budite i vi čuvari blaga, pa svojim kršćanskim životom mijenjajte svijet.

Baltazar: Ja sam kralj Baltazar i moje ime znači ‘Bog štiti njegov život’. Život je besplatan i nezaslužen dar koji je svatko od vas dobio. Zauzmite se za očuvanje života od začeca pa do prirodne smrti. Koronavirus zaustavio je cijeli svijet, a virusi malarije, ebole, side, gube... nisu vas zanimali jer nisu došli do vašega kućnog praga. Probudite se, trebaju vaše ruke, oči, pamet, koji će pokrenuti svijet da razmišlja na drugačiji način, jer svaki je život dragocjen i vrijedan. Spasitelj je za svakoga, bez obzira na boju kože, umro na križu.

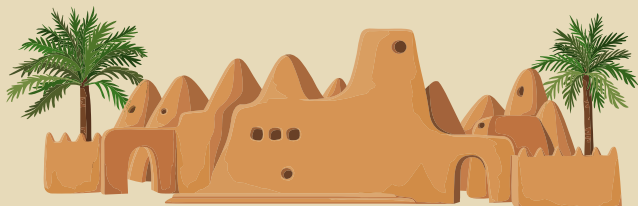
Melkior: Ja sam kralj Melkior i moje ime znači ‘kralj svjetla’. Toliko je tame u svijetu zbog naše ravnodušnosti. Evo vam samo neki podatci da se uvjerite: oko 250 milijuna djece radi, oko 600 000 djece obučava se u vojnim kampovima da postanu vojnici, koliko je djece ostalo siročad, koliko su prodavani i iskorištavani, koliki ne mogu ići u školu, bolnicu samo zato što su im obitelji siromašne... Vi to znate i o tome čitate, ali malo poduzimate da se situacija promijeni. Vi veliki zauzmite se za širenje svjetla – istine, dobrote, pravde u svijetu.

Zajedno:

O Isuse, daj da i mi svi vidimo zvijezdu tu,
da možemo tebe pronaći, pronaći u srcu.

GHANA

Ove godine upoznajemo Ganu, predivnu zemlju u Africi, u kojoj 22 godine djeluje salezijanac don Ivan Stojanović.

Moje ime je **Jeremiah Nchaji Nyaabe** [Ɖeremaja Nčadi Niabe].

Govorim engleskim jezikom, koji je državni službeni jezik, kao i domaćim jezikom basare.

U obitelji nas je desetero djece (6 djevojčica i 4 dječaka). Odrastao sam s ocem, majkom i bakom.

Imam 14 godina. Rođen sam 5. ožujka 2006. godine u gradiću Tatale, smještenu u sjevernom dijelu Gane.

Otac mi se zove Nchaji Tabil, a majka Nchaji Marry. Moji roditelji bave se zemljoradnjom, a mama prodaje proizvode na tržnici.

Gana ima najstariji izgrađeni dvorac u Europi u subsaharskoj Africi koji se zove Elmina. Dvorac je nekoć služio za čuvanje robova prije nego što su otpremljeni i odvedeni u Ameriku.

Na vrhu se nalazi luksuzni smještaj u kojem su odsjeli Europljani, a dolje su tamnice.

Glavni grad Gane je Accra, čiji naziv potječe od akanske riječi nkran, koja znači 'mravi'.

Ime Gana znači 'kralj ratnik'.

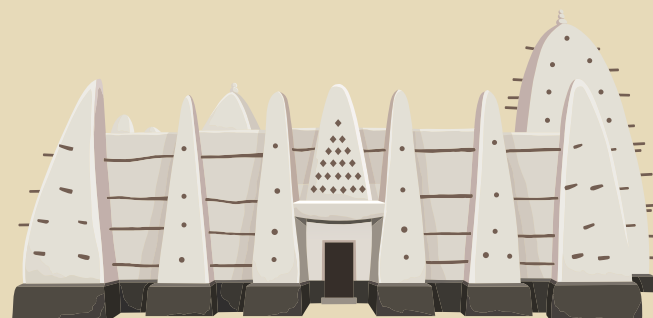
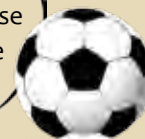
Na jugu Gane proizvodi se jedinstvena tkanina, nazvana *kente*, za koju se govori da postoji više od 350 godina.

Gana se nalazi na zapadnoj obali Afrike te dijeli granice s Burkinom Faso (sjever), Obalom Bjelokosti (zapad), Togom (istok) i Atlantskim oceanom (Gvinejskim zaljevom) na jugu.

Gana je poznata po svojim sportašima, a posebno po nogometnoj momčadi koja se zove Ghana Black Stars i koja sudjeluje u FIFA-inim sportskim aktivnostima.

Moja škola

U većini slučajeva mojim je roditeljima teško doći, gotovo nemoguće, do dovoljno sredstava za hranu i za naše obrazovanje. Često je vrlo obeshrabrujuće vidjeti moju braću i sestre kako sjede kod kuće jer više ne mogu u školu, a tako su sposobni. A zbog čega? Zbog financijskih poteškoća. Moj je brat Samuel, koji je završio Srednju školu „St. Charles“ 2018. godine te dobio mogućnost studirati informatiku, ali nije mogao ići studirati. Zbog čega? Zbog financijskih problema. On još uvijek čeka doma, a mi drugi, gledajući ga, pomalo gubimo želju i volju da se nastavimo truditi.

Naši misionari puno pomažu u školovanju djece i mladih. U vrlo udaljenim i nepristupačnim selima izgradili su dvije osnovne škole, a dvije su još u izgradnji. U Tataleu su izgradili tri učionice/radionice u kojima osposobljavaju mlade da postanu zidari, vodoinstalateri, električari i kuhari. I sve to potpuno besplatno. Jedino se informatički tečajevi moraju plaćati.

U Gani školovanje nije kao kod vas. Ovdje osnovna škola traje šest godina i vodi ju jedan učitelj. Zatim slijedi niža srednja škola, koja traje tri godine. Poslije se nastavlja viša srednja škola, koja također traje tri godine, no država planira to promijeniti te bi onda trajala četiri godine. Fakultet traje četiri ili pet godina.

Ja sam završio Osnovnu školu svetog Tome Akvinskoga u Tataleu. Zahvaljujući don Ivanu Stojanoviću, trenutno sam učenik drugog razreda Niže srednje škole sv. Franje, koja se nalazi u Chambi, u sjevernoj regiji Gane. Radi se o katoličkoj školi koja pripada Biskupiji Yendi. Ravnatelj je cijeloga školskog centra svećenik. Škola se sastoji od osnovne škole, niže i više srednje škole. Ravnateljica je moje škole redovnica, s. Basilia Obiakor, iz Nigerije.

Moja škola udaljena je oko 150 km od Tatalea te mi zbog loših puteva i rijetka prijevoza do škole treba dan vožnje. Zbog toga živim u internatu, koji pripada školi i koji vode učitelji škole i ravnatelj. Škola ima osam učitelja, od kojih je sedam profesionalnih.

U školi vode brigu o nama učenicima. Redovito imamo nastavu te dobivamo dva-tri obroka dnevno. Svega toga nema u Tataleu i zbog toga se, iz zahvalnosti, veoma trudim biti dobar u školi. A razmišljam da možda i ja postanem jednog dana svećenik.

Moj grad

Moja obitelj živi u malom mjestu Tatale, središtu okruga Tatale Sangule, koji je jedan od dvadeset šest okruga u sjevernoj regiji Gane, a osnovan je 2012. godine. Od glavnog grada Acre udaljen je 1000 km ako idemo boljom cestom, a 500 km ako idemo makadamom. U njemu živi oko sedamdeset tisuća ljudi, čije je zanimanje uglavnom poljoprivreda, ali se nekolicina od njih bavi i trgovinom. Okrug se sastoji od oko 150 zaseoka. Jednom tjedno u gradu se održava sajam i na njega ljudi dolaze odasvud. Jedna zanimljiva stvar: u Tataleu imamo umjetno jezero, u kojem živi mnogo krokodila. U sušnoj sezoni, kad se jezero isuši, bolje mu se ne približavati, jer je velika opasnost od krokodila. Životni standard u mojem gradu nije najbolji za većinu ljudi, posebno u okolnim selima, jer nemaju pristup pitkoj vodi.

Grad se nalazi u pustinjskom području, gdje su kiše rijetke, a temperature visoke, te je zbog toga velik nedostatak vode. Ovdje su temperature vrlo visoke, često i više od 40 stupnjeva. Stanovnici putuju kilometrima do potoka ili mutnih i nezdravih rijeka, koje se tijekom sušne sezone gotovo osuše. Na tom planu misionari puno rade. Tako je, uz pomoć cijelog svijeta, uključujući Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu, četrdesetak naših sela dobilo pitku vodu.

Također treba reći da je mreža putova vrlo loša i da nema povezanosti s našim mjestom, zbog čega su mnoge društvene aktivnosti vrlo otežane, posebno tijekom kišne sezone. Zato mnogi iz Tatalea stalno odlaze, tražeći posao, i snalaze se kako mogu...

Naša župa

Naša Misija Tatale posvećena je sv. Petru i Pavlu. Krštenih je oko 3000. U crkvu znaju dolaziti i oni koji još nisu kršteni. Oni idu na katehezu i znaju čekati čak nekoliko godina da bi bili kršteni. Ove godine zbog korone i potpune zabrane vjerskih događanja puno je toga stalo i čeka bolja vremena.

Misiju vode salezijanci. Trenutno ima 50 filijala. Neka sela još čekaju i zovu svećenike da dođu k njima. Treba nam još svećenika. Nedjeljom se slave dvije sv. mise u Tataleu, a po selima se slave

još dvije (ili četiri), ovisno o tome jesu li svi svećenici u misiji. Zahvaljujući vašim donacijama iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine, napravljeno je 20 kapelica u selima, ali i druge su u nastajanju. Redovit sam u crkvi. Volim ići na sv. misu, pa čak i običnim danom. Živim nedaleko od crkve i nije mi teško. Treba mi oko pet minuta da dođem do nje. Aktivan sam u katoličkoj mladeži i ministrantima. Vrlo volim igre i oratorij, a volim ići s misionarem i u pohode selima.

Božić u Gani

Na Božić u cijelom svijetu slavimo rođenje Isusa Krista. Svi kršćani, a posebno djeca i mladi, s uzbuđenjem i nadom iščekuju taj blagdan. U cijeloj Gani velike su materijalne i duhovne pripreme da se što bolje proslavi svetkovinu. Naravno, i mi u Misiji Tatale također smo u velikim pripremama.

U našoj obitelji priprema se za taj veliki blagdan hrana, lijepa odjeća i cipele. U mojoj župi na Badnjak ili dan-dva ranije različite crkvene i liturgijske zajednice (zborovi, kršćanske majke, ministranti i katolička organizacija mladih), pod vodstvom liturgijskog vijeća, organiziraju pjevanje koledarskih pjesama. To uvijek bude vrlo lijepo i interesantno.

Božić u našem gradu vrlo je svečan događaj za sve vjernike, ali i za sve stanovnike koji zajedno s nama slave. Na Božić mladi u crkvi izvede predstavu o rođenju Isusu. Plešemo i naše plesove, kao što je, npr., ples lava i vatre. Nakon polnoćke župni zbor i limena glazba idu po cijelom mjestu, od kuće do kuće, te čestitaju Božić, pjevajući božićne pjesme.

Ti nin libal!

**Sretan Božić žele
vam djeca
iz Misije Tatale
u Gani!**

U obiteljima se za Božić najčešće jede riža s raguom, što je specijalitet koji svi veoma vole, a posebno djeca. Na sam Božić Misija Tatale svake godine organizira božićni ručak i darove za pedesetero najsiromašnije djece. Uz djecu, koja pripreme mali božićni program, i roditelje, na ručku bude 200-tinjak sudionika.

Lijepo je i za Novu godinu. Sv. misa zahvalnica završi oko ponoći, a onda slijedi vatromet i čestitanja. Veoma volim razne aktivnosti u crkvi tih dana, a posebno oratorij koji misionar priprema za mlade. To nam omogućuje da se družimo, igramo, ali i naučimo nešto novo, što će nam pomoći u našoj vjeri.

Oče naš na Basare jeziku

Ti-baa un bi kutagbagupaabuee,
a- yinli n kan inyogki,
ki cha a-naami n daan,
ki cha yan gá dunaa-ni kii yaa nin bi,
bu kitagbangupaabu buee.
tii-ti din wiigu jikaati,
ki di ti-kpiinti ki pu-ti kii ti mun nin kpa pún bin
gaan-ti tikpiinee
ki taa cha ti kor nchogkitamini
ni ki nyaànti-ti kinimboggi ni
Amiin.

Oče naš koji jesi
na nebesima.
sveti se ime tvoje.
Dođi kraljevstvo tvoje, budi volja tvoja,
kako na nebu, tako i na zemlji.
Kruh naš svagdanji daj nam danas,
i oprosti nam
duge naše,
kako mi otpuštamo
dužnicima našim,
i ne uvedi nas u napast, nego
izbavi nas od zloga zauvijek.
Amen.

Molitva maloga misionara

Gospodine, po krštenju si me uveo
u veliku obitelj svoje djece, u Crkvu.

Ti me poznaješ po imenu
i pozivaš me da postanem Tvoj misionar.

Pomozi mi da se zanimam za druge,
da ih susrećem i da ih volim takve kakvi jesu.

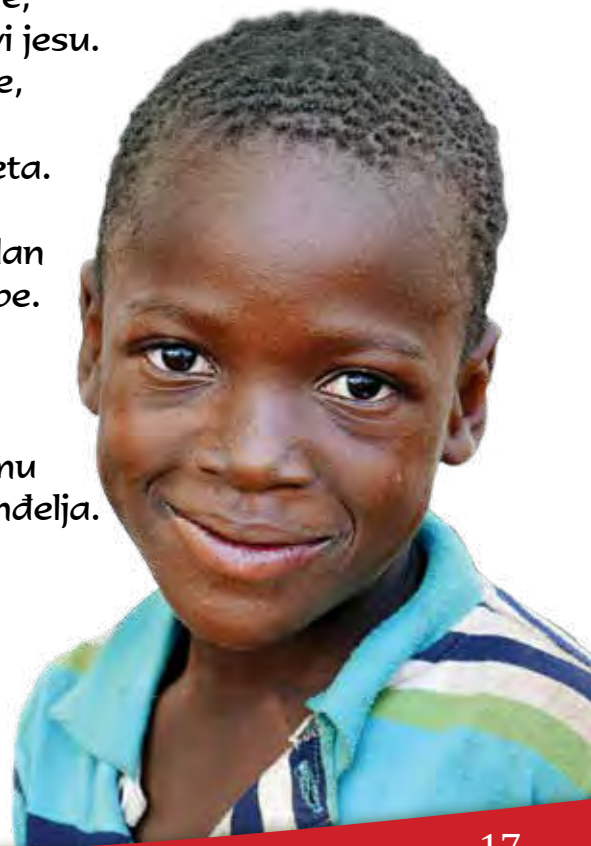
Pomozi mi da dijelim svoje vrijeme,
svoje prijateljstvo i svoj novac
s braćom i sestrama iz cijeloga svijeta.

Nauči me da Ti se obraćam svaki dan
i da u svemu imam povjerenje u Tebe.

Pogledaj i blagoslovi, Gospodine,
djecu cijeloga svijeta.

Nauči me da služim svome bližnjemu
i da budem radosni svjedok Tvoga evanđelja.

Amen.

Igrokaz

Betlehem = Kuća kruha

S. Ljubica Bosilj
Družba sestara franjevki misionarki iz Asiza

Natpis se nalazi pred oltarom, pred koji dolaze mudraci sa svojim teleskopima.

Gašpar: Dobro je da ste stigli, dragi moji prijatelji. Cijelo vrijeme promatram jednu zvijezdu...

Melkior: ... jednu zvijezdu, baš kao i ja. Tražio sam njezino značenje po svojim starim knjigama. Kažu knjige da je to rođenje jednoga velikog kralja!

Baltazar: Imaš pravo! I u mojim starim knjigama, koje imam još od djeda djedova djeda, isto piše da se kralj rodio. A zvijezda, ako bolje promatrate, ima šest krakova.

Gašpar: To je zvijezda kralja Davida. Dakle, kralj se rodio kod Židova!

Melkior: Krenimo na put. I potražimo novog kralja.

Baltazar: A ponesimo mu i darove.

Gašpar: Kakve darove da ponesemo kralju kojega je samo nebo navijestilo?!

Melkior: Ponesimo ZLATO, jer je pravi kralj, TAMJAN, jer je Bog koji dolazi među nas, SMIRNU, jer se rodio kao maleno dijete da bi nam pokazao veličinu ljudskog života.

Andeo: Kraljevi su krenuli na put sa svojim karavanama otvorena i radosna srca. Imali su vjeru i ustrajnost te su došli i prošli Malog Isusa.

Zvijezda: Što su sve doživjeli na tom putovanju, koga su susreli, što naučili, najbolje je da oni sami kažu.

Kraljevi su pred oltarom.

Gašpar: Još se i sada sjećam onog dana kad smo zajedno krenuli. Kako smo bili sretni i ispunjeni nekom neobičnom radošću.

Melkior: U mojoj karavani bilo je i onih koji su unosili nemir govoreći: „Zašto se novi kralj rodio kod Židova, zar su oni neki posebni narod?“

Baltazar: Ja se sjećam susreta s kraljem Herodom. Iz njegovih očiju sijevala je mržnja i ljubomora. Cijeli njegov dvor bio je bez duše i topline. Kao da je i kamenje bilo toplije od njegova srca.

Gašpar: Sve je to nestalo kad sam ugledao dijete. Predao sam mu zlato. U njegovim očima vidio sam želju i molbu da budem darežljiv prema bližnjima; da uvijek podijelim ono što imam.

Melkior: Samo mjesto Betlehem zračilo je jednim posebnim mirom. Malomu Kralju predao sam tamjan. Njegove oči tad su me tako prodorno pogledale da sam osjetio kako vidi svu moju nutrinu. Nije me osudio zbog mojih krivih postupaka. Osjetio sam u srcu samo ljubav i milosrđe, koji su dolazili od Malog Kralja.

Baltazar: I na mene je ostavio poseban dojam. Predao sam mu smirnu, kojom pomazujemo svoje mrtve prije ukopa. Naklonio sam se i kad sam podigao svoj pogled, susreo sam se s njegovim očima. U njima sam vidio križ i patnju. To me malo zbunilo i potreslo. Još i danas razmišljam o tome. Bog se rodio kao maleno dijete da bi spasio svakog čovjeka. Koja li velika tajna Boga i njegove ljubavi!

Andeo: Nakon susreta s Isusom i Svetom obitelji naši kraljevi vraćaju se svojim domovima. Idu drugim putem, jer su bili poučeni u snu da se ne vraćaju k Herodu, jer on želi ubiti novorođenog Kralja.

Gašpar: Kada zaista susretnješ Isusa, ne ostaneš isti. Počinješ živjeti novim, punim životom.

Melkior: Isus je cilj prema kojemu usmjeravaš svoje korake i ništa ti nije teško kada to radiš s Isusom.

Baltazar: Tko je jednom susreo Isusa, on o tom susretu stalno govori. Svjedoči o velikoj Božjoj ljubavi prema svakom čovjeku.

Zvijezda: Dragi kraljevi, imam i ja jedno pitanje za vas. Vi se razumijete u zvijezde, znadete njihova značenja. Molim vas, pogledajte naše jaslce. U njima ima jedan detalj koji ne razumijem i koji kao da se ne uklapa u jaslce. Zvijezda je na vrhu i to je dobro, no ovi otvoreni, crveni krugovi?! Što oni znače?

Gašpar: Tri kruga označavaju Presveto Trojstvo: Otac, Sin i Duh Sveti. Crvena je boja koja je ljubavi. Najljepša definicija

Boga jest ona Ivana apostola, a glasi: BOG JE LJUBAV!

Melkior: Tri kruga ujedno su i tri bogoslovne kreposti kojima slavimo Boga. To su vjera, ufanje i ljubav. Najveća među njima je ljubav.

Baltazar: Tri kruga slika su i obitelji; tata, mama i dijete. Bez obitelji nema života. U obitelji učimo ljubiti Boga, bližnjega i sami sebe.

Zvijezda: O hvala vam, dragi mudraci, na tumačenju. Sigurno imate i vi neku poruku za svakoga od nas koji smo se okupili u ovoj crkvi.

Gašpar: Naše su poruke vrlo jednostavne i životne. Ljubite Boga svim srcem svojim i donosite ga u svoje obitelji, na radna mjesta. Govorite o Bogu svojim djelima, a ne samo riječima.

Melkior: Ljubite bližnjega kao sami sebe. Svaki je život Božji dar. Čuvajte svaki život od njegova začeca pa do prirodne smrti.

Baltazar: Ljubite i domovinu u kojoj živite. Izgrađujte ju svojim talentima i sposobnostima.

Gašpar: Pogledajte ovaj natpis: „Betlehem = kuća kruha“.

Melkior: Isus je došao i postao KRUH za svakoga od nas.

Baltazar: Budimo i mi KRUH jedni drugima!

Anđeo: Dragi naši župljani! Danas slavimo Dan svetog Djetinjstva. To je zajednica djece koja pomažu svojim vršnjacima diljem svijeta. I mi smo dio te velike svjetske zajednice. Uz molitvu koju molimo za djecu, pripremili smo i neke male predmete uz pomoć starijih te vas pozivamo da nakon svete mise dođete u vjeronaučnu dvoranu i svojim prilogom pomognete potrebitoj djeci u misijama.

Izvor vode žive

Kateheza za više razrede osnovne škole

S. Slavica Tubak, Marijina sestra, vjeroučiteljica
Osnovna škola Žepče

Ciljevi:

- upoznati biblijski lik Samarijanke
- upoznati značenje žive vode
- uočiti da Isus prepoznaje i poziva one koji su duhovno žedni
- spoznati da iskustvo Božje ljubavi i bezuvjetna prihvatanja čini ljude radosnima i ispunjenima

TIJEK SUSRETA

Molitveni početak

Pjesma: Rijeke žive vode.

Motivacija

Igra oluja ideja. U sredinu papira napisati riječ VODA i dati učenicima 2-3 minute da razmisle i napišu riječi koje ih asocijaciju na riječ voda.

Najava teksta

Danas ćemo se pobliže upoznati s jednim dirljivim susretom Isusa i Samarijanke na zdencu. Sveti Ivan upućuje nas u ono što je sam tom zgodom uočio. On ističe povjerenje što ga je Isus iskazao ženi koju je slučajno sreo na putu, a čiji život nije

bio uzoran. Najveća je uvrjeda bila komu reći da je Samarijanac. A razgovarati sa Samarijankom mogla bi biti i sablazan. No Isus svjesno prelazi preko te zabrane, čak traži i uslugu od te žene, jer joj je odlučio očitovati najveću objavu. Po tome se može prepoznati neizmjernost Božje ljubavi, koja nikoga ne isključuje, nego naprotiv, daje prednost onima koji izgledaju najudaljeniji, najrazočaraniji.

Prvi susret s tekstom

Vjeroučitelj zamoli učenike da se udobno smjeste i pozorno poslušaju tekst iz Ivanova evanđelja 4 ,4 – 26 – susret sa Samarijankom.

Morao je proći kroza Samariju. Dođe dakle u samarijski grad koji se zove Sihar, blizu imanja što ga Jakov daje svojem sinu Josipu. Ondje bijaše zdenac Jakovljev. Isus je umoran od puta sjedio na zdencu. Bila je otprilike šesta ura. Dođe neka žena Samarijanka zahvatiti vode. Kaže joj Isus: „Daj mi piti!“ Njegovi učenici bijahu otišli u grad kupiti hrane. Kaže mu na to Samarijanka: „Kako ti, Židov, išteš piti od mene, Samarijanke?“ Jer Židovi se ne družu sa Samarijancima. Isus joj odgovori: „Kad bi znala dar Božji i tko je onaj koji ti veli: ‘Daj mi piti’, ti bi u njega zaiskala i on bi ti dao vode žive.“ Odvrat mu žena: „Gospodine, ta nemaš ni čime bi zahvatio, a zdenac je dubok. Otkuda ti dakle voda živa? Zar si ti možda veći od oca našeg Jakova koji nam daje ovaj zdenac i sam je iz njega pio, a i sinovi njegovi i stada njegova?“ Odgovori joj Isus: „Tko god pije ove vode, opet će ožednjeti. A tko bude pio vode koju ću mu ja dati, ne, neće ožednjeti nikada: voda koju ću mu ja dati postat će u njemu izvorom

vod koja struji u život vječni.“ Kaže mu žena: „Gospodine, dai mi te vode da ne žeđam i da ne moram dolaziti ovamo zahvaćati.“ Nato joj on reče: „Idi i zovni svoga muža pa se vrati ovamo.“ Odgovori mu žena: „Nemam muža.“ Kaže joj Isus: „Dobro si rekla: ‘Nemam muža!’ Pet si doista muževa imala, a ni ovaj koga sada imaš nije ti muž. To si po istini rekla.“ Kaže mu žena: „Gospodine, vidim da si prorok. Naši su se očevi klanjali na ovome brdu, a vi kažete da je u Jeruzalemu mjesto gdje se treba klanjati.“ A Isus joj reče: „Vjeruj mi, ženo, dolazi čas kad se nećete klanjati Ocu ni na ovoj gori ni u Jeruzalemu. Vi se klanjate onome što ne poznate, a mi se klanjamo onome što poznamo jer spasenje dolazi od Židova. Ali dolazi čas – sada je! – kad će se istinski klanjatelji klanjati Ocu u duhu i istini jer takve upravo klanjatelje traži Otac. Bog je duh i koji se njemu klanjaju, u duhu i istini treba da se klanjaju.“ Kaže mu žena: „Znam da ima doći Mesija zvani Krist – Pomazanik. Kad on dođe, objavit će nam sve.“ Kaže joj Isus: „Ja sam, ja koji s tobom govorim!“

Emocionalno-intelektualna stanka

Ostavite učenike nekoliko trenutaka u tišini da bi biblijski tekst u njima odjeknuo.

Izražavanje prvih dojmova

Učenike vjeroučitelj pita:

„Govori li tekst o radosnu ili žalosnu događaju?“

„Jeste li možda nešto primijetili što vas je iznenadilo ili začudilo?“

Interpretacija u užem smislu

Nakon susreta s Isusom, Samarijanka ostavlja krčag s vodom, trči u grad i svojim sugrađanima otkriva svoju i Isusovu tajnu.

Zbog njezina svjedočenja mnogi su Samarijanci povjerovali u Isusa. Zbog nje Isus ostaje u Samariji dva dana, a vjera se širi. Samarijanka je pila s izvora žive vode. Taj zdenac simbol je mnogih zdenaca koji su prazni u Africi ili su daleko kilometrima od onih koji su potrebiti te vode. Ako ne možemo biti s njima, možemo svojim molitvama pomoći da im naši misionari djelima i životom pokažu da nisu sami i da se uvijek mogu na nas osloniti.

Stvaralačko izražavanje (rad u skupinama)

PRVA SKUPINA

SUSRET SA SAMARIJANKOM

Morao je proći kroza Samariju. Dođe dakle u samarijski grad koji se zove Sihar, blizu imanja što ga Jakov dade svojem sinu Josipu. Ondje bijaše zdenac Jakovljev. Isus je umoran od puta sjedio na zdencu. Bila je otprilike šesta ura. Dođe neka žena Samarijanka zahvatiti vode. Kaže joj Isus: „Daj mi piti!“ Njegovi učenici bijahu otišli u grad kupiti hrane. Kaže mu na to Samarijanka: „Kako ti, Židov, išteš piti od mene, Samarijanke?“ Jer Židovi se ne družu sa Samarijancima. Isus joj odgovori: „Kad bi znala dar Božji i tko je onaj koji ti veli: ‘Daj mi piti’, ti bi u njega zaiskala i on bi ti dao vode žive.“ Odvрати mu žena: „Gospodine, ta nemaš ni čime bi zahvatio, a zdenac je dubok. Otkuda ti dakle voda živa? Zar si ti možda veći od oca našeg Jakova koji nam dade ovaj zdenac i sam je iz njega pio, a i sinovi njegovi i stada njegova?“ Odgovori joj Isus: „Tko god pije ove vode, opet će ožednjeti. A tko bude pio vode koju ću mu ja dati, ne, neće ožednjeti nikada: voda koju ću mu ja dati postat će u njemu izvorom vod koja struji u život vječni.“ Kaže mu žena: „Gospodine, dai mi te vode da ne žeđam i da ne moram dolaziti ovamo zahvaćati.“ Nato joj on reče: „Idi i zovni svoga muža pa se vrati ova-

mo.“ Odgovori mu žena: „Nemam muža.“ Kaže joj Isus: „Dobro si rekla: ‘Nemam muža!’ Pet si doista muževa imala, a ni ovaj koga sada imaš nije ti muž. To si po istini rekla.“ Kaže mu žena: „Gospodine, vidim da si prorok. Naši su se očevi klanjali na ovo-me brdu, a vi kažete da je u Jeruzalemu mjesto gdje se treba klanjati.“ A Isus joj reče: „Vjeruj mi, ženo, dolazi čas kad se ne-ćete klanjati Ocu ni na ovoj gori ni u Jeruzalemu. Vi se klanjate onome što ne poznate, a mi se klanjamo onome što poznamo jer spasenje dolazi od Židova. Ali dolazi čas – sada je! – kad će se istinski klanjatelji klanjati Ocu u duhu i istini jer takve upravo klanjatelje traži Otac. Bog je duh i koji se njemu klanjaju, u duhu i istini treba da se klanjaju.“ Kaže mu žena: „Znam da ima doći Mesija zvani Krist – Pomazanik. Kad on dođe, objavit će nam sve.“ Kaže joj Isus: „Ja sam, ja koji s tobom govorim!“

- Odrediti voditelja skupine, pisara i glasnogovornika.
- Pozorno pročitati tekst koji smo već čuli i odgovoriti na pitanja:
 1. Navesti osobine Samarijanke, osobine Isusovih učenika.
 2. U kojim je trenucima vidljiva vjera Samarijanke, a u kojim je vidljiva kriza vjere kod Isusovih učenika.
 3. Koga predstavlja Samarijanka, a koga Isusovi učenici?
 4. Što bi nama Isus danas poručio?
- **Zadatak:** Od glinamola izraditi bunar i na bunaru napisati čega je simbol zdenac.

DRUGA SKUPINA

O VODI SIGURNO NISTE ZNALI SLJEDEĆE...

1. Na planetu Zemlji nalazi se 1,5 milijarda kubnih kilometara vode. To je 800 bilijuna olimpijskih bazena.
2. Kad bi se voda ravnomjerno rasporedila po cijeloj Zemlji, dubina te vodene površine bila bi 3 700 metara.
3. 68,7 posto pitke vode na Zemlji nalazi se u ledenjacima.
4. 30 posto pitke vode nalazi se u tlu.
5. Veća količina vode nalazi se u atmosferi Zemlje nego u svim rijekama našeg planeta.
6. H₂O je druga najčešća molekula u svemiru, a najčešći spoj je vodikov plin H₂.
7. Sva voda na Zemlju stigla je u kometima i asteroidima.
8. Led se nalazi na polovima Mjeseca, Marsa i Merkura.
9. Voda ima jedinstveno svojstvo, širi se kada se smrzne, za razliku od bilo koje druge tekućine. To svojstvo vode omogućilo je stvaranje života. Pod ledenom korom rijeka i jezera u ledeno doba život se nastavio razvijati.
10. Vruća voda smrzava se brže od hladne vode. Taj efekt zove se Mpemba efekt, a do danas kemičari nisu ponudili točno objašnjenje zašto je to tako. Godine 2012. Britansko kraljevsko društvo za kemiju održalo je natječaj u potrazi za radovima koji bi ponudili moguće objašnjenje za Mpemba efekt. Među više od 22 000 pristiglih prijava rad Nikole Bregovića, asistenta na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Zagrebu osvojio je prvo mjesto. Njegov je rad pobjedničkim proglasio sam Erasto Mpemba.
11. Krastavac i meduza sastoje se od 95 posto vode.
12. Količina vode u ljudskom organizmu mijenja se tijekom života. Tijelo fetusa sastoji se od 95 posto vode, tijelo novorođenčeta od 77 posto vode, a tijelo odrasle osobe sastoji se od 60 do 70 posto vode. Ljudski mozak sastoji se od 70 posto vode, a svaka stanica u ljudskom tijelu sastoji se od dvije trećine vode.
13. Čovjek može mjesec dana preživjeti bez hrane, ali samo tjedan dana bez vode.
14. Godišnje svaki čovjek popije oko 1000 litara vode.
15. 748 milijuna ljudi diljem svijeta nema pristup pitkoj vodi.
16. 1,8 milijarda ljudi u svijetu pije vodu koja je zagađena fekalijama.

- **Zadatak:** Na hamer-papir nacrtajte izvor i rijeku i oko crteža, zatim ispišite podatke koje smatrate vrlo važnim u tekstu O VODI SIGURNO NISTE ZNALI SLJEDEĆE...

TREĆA SKUPINA

ŠTO JEDAN BUNAR ZNAČI JEDNOM SELU?

Kada znamo da u svijetu svakodnevno od posljedica nedostatka vode umire 1.656 djece, a prema procjenama čak 1,1 milijarda ljudi nema pristup pitkoj vodi, onda sam siguran da se slažete sa mnom da čista pitka voda znači život i zdravlje. A mnoga naša sela vode nemaju!

Od svibnja do listopada traje kišna sezona te tada ima vode, premda ona, mutna u lokalnim potocima, nika-

ko nije pitka te se njenom konzumacijom ozbiljno narušavaju zdravlje i higijena stanovnika. Prema podacima iz Katoličke bolnice-klinike, u misiji Tatale najviše je oboljelih od tifusa. Čim kiše prestanu, tekućih voda više nema – ostaju samo ustajale vode koje služe za sve potrebe ljudi (piće, jelo, pranje i kupanje), ali i za divlje i domaće životinje. Već pet mjeseci nema ni kapi kiše. Suša već uzima svoj danak – životinje umiru. Ljudi me svakoga dana dolaze moliti za pomoć – trebaju bunare za vodu. Zahvaljujući donacijama, već smo pomogli deset sela, a od još dvadeset sela koja trebaju pitku vodu, dva su u kritičnom stanju: Bachado i Kujule. Ispod sela Bachado, u kojem živi šestotinjak ljudi, nalazi se malena uvala u kojoj se za vrijeme kiša stvori potok, no sada je, u vrijeme suše, ostala samo jedna lokva. U malo te ustajale vode stanovnici svaki dan ubacuju lug za dezinfekciju te zatim vodu nose kući, prokuhaju i koriste. Ta se metoda koristi i u drugim selima. Ipak, voda i dalje nije posve zdrava za piće te je svakako ima premalo. Nedavno nam je potvrđeno da ima dovoljno podzemnih voda, pa stoga gradimo bunare

17. 80 posto svih bolesti u zemljama Trećeg svijeta uzrokovano je zagađenom vodom.
 18. U zemljama Trećeg svijeta žene i djevojke zadužene su za „odlazak po vodu“. Na taj zadatak otpada četvrtina njihova dana.
 19. Dnevno stanovnik Sahare potroši od sedam do 18 litara vode.
 20. Dnevno jedan Europljanin potroši 190 litara vode.
 21. Za jednu kupku potrebne su 254 litre vode, a tijekom tuširanja potroši se od 35 do 100 litara vode.
 22. Za jedno puštanje vode u WC-u potrebno je otprilike osam litara vode, a ista količina vode potroši se kod pranja zubi.
 23. Ako svaku sekundu kapne voda iz pokvarene česme, godišnje iscuri čak 760 litara vode!
- Odrediti voditelja skupine, pisara i glasnogovornika.
 - Pozorno pročitati tekst i izvršiti zadatak.

kada god sakupimo sredstva. Uvijek pristajemo na jeftinije nauštrb dugovječnosti jer je to jedini način da pomognemo što više sela u sušnim periodima. Ako mi ne izgradimo bunare i ne poduzmemo nešto, tko će? (don Ivan Stojanović, misionar u Gani)

- Odrediti voditelja skupine, pisara i glasnogovornika.
- Pozorno pročitati tekst i odgovoriti na pitanja:
 1. Koliko ljudi nema pristup pitkoj vodi?
 2. Koliko je još sela koja trebaju pitku vodu?
 3. Kako u Gani dezinficiraju vodu?
- **Zadatak:** na hamer-papir nacrtati strip s temom ŽIVOT IS-PISAN U BOCI VODE, u kojem će biti govor o djeci u Africi koja se bore kako doći do pitke vode.

ČETVRTA SKUPINA

MJESECI BEZ KIŠE

„Mi smo prisutni u 37 sela. Tu smo se zaustavili jer nas je, jednostavno, malo – dva smo svećenika i jedan brat pomoćnik. Također ne možemo to ni financirati – puno se troši na gorivo, a da ne govorimo kako ljudima uvijek treba neka pomoć, pogotovo oko vode – željeli bismo imati bunare“, prenio nam je don Ivan Stojanović, salezijanac, od kojega doznajemo da se prostor njegove misije već pomalo pretvara u polupustinju jer već sedam mjeseci nije bilo kiše. „Kad god prođem kroz selo, ako ima bunar i ručna pumpa, vidjet ću stotine kanti za vodu. Da bi dobili barem jednu, moraju čekati tri sata u sušnoj sezoni, a u kišnoj ima dovoljno vode. Kad čovjek vidi tu njihovu muku, srce ga zaboli i htio bi pomoći. Zamislite koliko kanti dnevno treba obitelj od 20 članova, a sve su manje-više takve. Netko uvijek mora čekati u redu za vodu. Poglavica

i drugi muškarci govorili su mi da njihove žene izgube čitav dan donoseći kantu ili dvije vode. Kako pomoći? Htjeli bismo svakome selu napraviti jednu bušotinu, jedan bunar, da imaju pristup pitkoj vodi. U nekim smo selima našli ostatke nekih bunara, ali su se pumpe pokvarile. Kad bi svako selo imalo dva bunara, problem bi, vjerujem, bio riješen – ako se jedna pumpa pokvari, tu je druga bušotina. Mi bismo htjeli napraviti jednu bušotinu i to bi bio veliki napredak. Naši salezijanci poslali su 50 000 eura, pa smo u 11 sela napravili jednu bušotinu“, prenio nam je don Ivan Stojanović, dodavši da bušenje jednostavnog bunara od 30 do 50 metara stoji oko 5000 eura, a ako se želi ići na dubinu od 70 metara, cijena je dvostruka.

- Odrediti voditelja skupine, pisara i glasnogovornika.
- Pozorno pročitati tekst i uz pomoć ponuđenih riječi napisati molitvu o temi LJUBI I ČINI ŠTO HOĆEŠ.
- Riječi su: IZVOR, LJUBAV, HRABROST, POMOĆ, SUOSJEĆAJNOST, POVJERENJE, PRAVEDNOST, MOLITVA, ŽIVOT.

Priopćenje rezultata rada

Nakon što završe svoj zadatak, učenike prozivam da svaka skupina iznese rezultate svojeg rada.

Sinteza s aktualizacijom

Jeste li već osjetili u svojem životu da vas Isus za nešto treba? Što ćete u svojem životu primijeniti s ovoga vjeronaučnog sata?

Kako bližnji obogaćuju moj život?

Molitveni završetak

Pročitati za kraj sata molitvu koju je sastavila četvrta skupina.

Advent u obitelji

Ines Sosa Meštrović
Papinska misijska djela u RH

Uvod

Vrijeme je adventa, početak nove liturgijske godine (B). Već vidimo naše gradove obasjane raznobojnim svjetlima, okiće-ne ukrasima svih vrsta, da bi pobudili zanimanje i znatiželju. Katalozi trgovinskih kuća s bogatom ponudom igračaka stižu u naše poštanske sandučiće, izmjenjuju se razne reklame na televiziji te rastu želje djece da dobiju dar, sanjaju, nadaju se... Dok teku svjetovne pripreme za Božić, Crkva nas također po-ziva da se pripremimo, duhovno, liturgijski, da otvorimo svo-ja srca, obratimo se i primimo dar, najveći dar koji Bog daje svima nama – dar svojeg Sina! Bog je postao čovjekom! Ne-mojmo dopustiti da budemo očarani samo blještavilom naših gradova i zaboraviti na ono najbitnije ili onoga najbitnijega, zbog kojega se sve to događa – Isusa!

Tijekom ovog adventa pozvani smo unutar svojih obitelji kre-nuti na put prema Betlehemu i Božiću. Na Božić ćemo prosla-viti Isusovo rođenje, Božji dolazak u naš svijet. Znamo da je on uvijek u našim životima, u našim srcima, jer on je Emanuel – < nama Bog>!

Tijekom četiri tjedna adventa pozvani smo kao roditelji i djeca biti misionari u svojim obiteljima, da svake nedjelje upoznaje-mo svoje ukućane za što se to pripremamo, što se to doista događa na Božić.

Svakog tjedna, uz određenu temu, donosimo prigodan biblij-ski tekst, pitanja i promišljanje te kratku molitvu prigodom paljenja adventskih svijeća. Ostanimo obitelj!

1. tjedan: Ostanite budni jer Isus dolazi!

Pročitajmo:

Evangelje: Mk 13, 33 – 37

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima: „Pazite! Bdijte jer ne znate kada je čas. Kao kad ono čovjek neki polazeći na put ostavi svoju kuću, upravo povjeri slugama, svakomu svoj posao, a vrataru zapovjedi da bdije. Bdijte, dakle, jer ne znate kad će se domaćin vratiti – da li uvečer ili o ponoći, da li za prvih pijetlova ili ujutro – da vas ne bi našao pozaspale ako iznenada dođe. Što vama kažem, svima kažem: Bdijte!”

Razgovarajmo:

Kako se u obitelji pripremamo kada očekujemo goste? Pospremamo li temeljitije svoju kuću pred velike blagdane i zašto?

Što pripremamo za jelo i kako izgleda stol kada dolaze gosti? Kako pripremiti kuću za Božić?

Kako se možemo kao obitelj pripremiti za Isusov dolazak?

Naučimo:

Bdjenje, lat. *vigilia*, znači biti budan. To je noć uoči neke važne svetkovine, kada vjernici bdiju i pritom čitaju odlomke iz Svetog pisma te mole. Da bismo mogli bdjeti u mraku potrebno nam je svjetlo. U tome nam pomaže svjetlo svijeća (svijeća na advent-skom vijencu, uskrсна svijeća...), no i mi sami možemo biti svje-

nima ljubavi mijenjali svoju obitelj i cijeli svijet. To može biti zajednička molitva Krunice, pospremanje svoje sobe, slušanje roditelja, jedan dan bez televizije, priprema večere umjesto mame, pomoć supruzi u pranju posuđa, rublja itd. Na Badnjak porazgovarajte o zadacima koje ste odradili i stavite ih kao dar kod jaslca, ispod okićena bora.

Molimo zajedno:

Prva, ljubičasta svijeća predstavlja NADU. Gospodine Isuse, radujemo se što ćemo te dočekati na Božić. Želimo se pripremiti za tvoj dolazak i otvoriti svoje srce tebi, koji nam dolaziš svakog dana. Pomozi nam da pripremimo srce za tvoj dolazak pomaganjem drugima i donošenjem nade svima koji se boje.

tlo drugima. Advent je vrijeme da pripremimo srca za dobrodošlicu, vrijeme za ostavljanje mjesta onomu koji će doći, vrijeme za širenje Kristova svjetla u svijetu. Ući u advent znači biti spreman. Ako Bog dođe pokucati na naša vrata, hoćemo li ga prepoznati i spremni dočekati?

Napravimo:

Da bismo se kao obitelj pripremili za Isusov dolazak, potrebno je bdjeti da, dok napredujemo prema Božiću, Kristova svjetlost to jače svijetli u nama. Zapitajmo se kako zapaliti svjetlo Isusove ljubavi u svome srcu? Kako postati barem mali plamen ljubavi? Ponekad je i vrlo mali korak, malo dobro djelo, mali osmijeh, dovoljan da promijeni život drugoga. Nacrtajte i izrežite plamičke vatre (za svakog člana obitelji pet plamičaka). Svatko osobno neka na pojedini plamičak napiše jedno dobro djelo koje će napraviti da bismo malim plame-

2. tjedan: Pripravite put Gospodinu!

Pročitajmo:

Evangelje: Mk 1, 1 – 8

Početak Evanđelja Isusa Krista Sina Božjega. Pisano je u Izaiji proroku:

*Evo šaljem glasnika svoga
pred licem tvojim
da ti pripravi put.*

*Glas više u pustinji:
Pripravite put Gospodinu,
poravnite mu staze!*

Tako se pojavi Ivan: krstio je u pustinji i propovijedao krst obraćenja na otpuštenje grijeha. Grnula k njemu sva judejska zemlja

i svi Jeruzalemcii: primali su od njega krštenje u rijeci Jordanu ispovijedajući svoje grijeh.

Ivan bijaše odjeven u devinu dlaku, s kožnatim pojasom oko bokova; hranio se skakavcima i divljim medom.

I propovijedao je:

„Nakon mene dolazi jači od mene. Ja nisam dostojan sagnuti se i odriješiti mu remenje na obući. Ja vas krstih vodom, a on će vas krstiti Duhom Svetim.”

Razgovarajmo:

Kad se ujutro probudite, kako se pripremate za polazak u školu ili na posao?

Kako se mi pripremate za Isusov dolazak?

Tko su glasnici, tj. proroci u Bibliji?

Postoje li danas glasnici i kakvi bi trebali biti?

Kako mi možemo biti Isusovi glasnici danas?

Naučimo:

Došašće (advent) posebno je vrijeme kada trebamo poslušati glas Ivana Krstitelja, koji nas priprema za Kristov dolazak. U tome nam pomaže i simbolika adventskog vijenca.

Okrugao oblik vijenca, koji nema početka i kraja, predstavlja vječnost i simbol je Boga, koji je početak i kraj (Alfa i Omega). Korištenje zimzelenih grančica, čije iglice ostaju zelene i ne venu, simbol su života i vječnosti. Plodovi postavljeni na vijenac (borove šišarke, žirevi, orašasti plodovi, sušeni agrumi...) označavaju preporođeni život, jer u sebi nose svoje sjeme, simbol života koji se neprestano ponovno rađa. Svjetlost svijeća simbolizira Svjetlo Božje, koje na svijet stiže rođenjem Isusa Krista.

Napravimo:

Advent znači dolazak. Božić nas podsjeća da nam Bog dolazi ususret u djetetovoj jednostavnosti.

Pronađite na internetu i zajedno u obitelji pogledajte neki video koji govori o Isusovu rođenju.

Molimo zajedno:

Druga, ljubičasta svijeća predstavlja LJUBAV.

Gospodine Isuse, dolaziš među nas da nam ponudiš svoju ljubav, svoj mir i svoju radost. Tvoj je dolazak prekrasan dar, kojem se veoma radujemo. Pomozi nam da širimo tvoju ljubav svim ljudima koje susrećemo i budemo misionari tvoje riječi, radosne vijesti, cijelomu svijetu.

3. tjedan: Ispunjeno obećanje!

Pročitajmo:

Evangelje: Iv 1, 6 – 8. 19 – 28

*Bî čovjek poslan od Boga,
ime mu Ivan.*

*On dođe kao svjedok
da posvjedoči za svjetlo
da svi vjeruju po njemu.*

*Ne bijaše on svjetlo,
nego – da posvjedoči za svjetlo.*

A evo svjedočanstva Ivanova. Kad su Židovi iz Jeruzalema poslali k njemu svećenike i levite da ga upitaju: „Tko si ti?“, on prizna; ne zaniijeka, nego prizna: „Ja nisam Krist.“ Upitaše ga nato: „Što dakle? Jesi li Ilija?“ Odgovori: „Nisam.“ „Jesi li Prorok?“ Odgovori: „Ne.“ Tada mu rekoše: „Pa tko si da dadnemo odgovor onima koji su nas poslali? Što kažeš sam o sebi?“ On odgovori:

„Ja sam glas koji viče u pustinji:

Poravnite put Gospodnji!

– kako reče prorok Izaija.“

A neki izaslanici bijahu farizeji. Oni prihvatise riječ i upitaše ga: „Zašto onda krstiš kad nisi Krist, ni Ilija, ni Prorok?“ Ivan im odgovori: „Ja krstim vodom. Među vama stoji koga vi ne poznate – onaj koji za mnom dolazi, komu ja nisam dostojan odriješiti remenje na obući.“ To se dogodilo u Betaniji s onu stranu Jordana, gdje je Ivan krstio.

Razgovarajmo:

Što je obećanje?

Jeste li ikad nešto obećali?

Jeste li održali to obećanje?

Jesu li vam roditelji ikad nešto obećali?

Jesu li održali to obećanje?

Bog je također nešto obećao. Ivan Krstitelj dolazi kao svjedok tog obećanja. Što nam je Bog obećao?

Naučimo:

Ivan Krstitelj došao je kao svjedok Božjeg obećanja, Boga koji će poslati Isusa Spasitelja. Obećanje ne smije nikada biti prazna riječ jer ono nam daje nadu. Za obećanje se pripremamo i čekamo da se ostvari. Kada govorimo o obećanjima govorimo o povjerenju. Bog daje obećanja i vjerujemo mu jer je sve što je obećao – ispunio. Vrijeme je da otvorimo svoja srca da bismo dočekali Isusa Spasitelja, kojeg nam je Bog obećao poslati.

Napravimo:

U ovo vrijeme radosno pripremamo darove za one koje volimo. Ove godine pokušajmo sami izraditi dar za svoje ukućane. Pripremimo i svoje srce, iskažimo u njem dobrodošlicu Isusu. Da bi naša srca bila spremna primiti obećanog Isusa, zajedno, kao obitelj, napravimo ispit savjesti (tata ili mama mogu čitati pitanja iz molitvenika) i podimo na ispovijed.

Molimo zajedno:

Treća, ružičasta svijeća predstavlja RADOST.

Gospodine Isuse, poput mnoštva koje dolazi ususret Ivanu Krstitelju, i mi se želimo pripremiti za tvoj dolazak. Osmijeh djeteta radost je svake obitelji. Pomozi nam da, poput djece, radosno hodamo ovim svijetom te stavljamo osmijeh na lice onima koji su sami, napušteni i bolesni.

4. tjedan: Marija će nam pomoći da primimo Isusa u svoj dom.

Pročitajmo:

Evandjelje: Lk 1, 26 – 38

U ono vrijeme:

Posla Bog anđela Gabriela u galilejski grad imenom Nazaret k djevici zaručenoj s mužem koji se zvao Josip iz doma Davidova; a djevica se zvala Marija. Anđeo uđe k njoj i reče: „Zdravo, milosti puna! Gospodin s tobom!“ Na tu se riječ ona smete i stade razmišljati kakav bi to bio pozdrav. No anđeo joj reče: „Ne boj se, Marijo! Ta našla si milost u Boga. Evo, začet ćeš i roditi sina i nadjenut ćeš mu ime Isus. On će biti velik i zvati će se Sin Svevišnjega. Njemu će Gospodin Bog dati prijestolje Davida, oca njegova, i kraljevat će nad domom Jakovljevim uvijek i njegovu kraljevstvu neće biti kraja.“

Nato će Marija anđelu: „Kako će to biti kad ja muža ne poznajem?“ Anđeo joj odgovori: „Duh Sveti sići će na te i sila će te Svevišnjega osjeniti. Zato će to čedo i biti sveto, Sin Božji. A evo tvoje rođakinje Elizabete: i ona u starosti svojoj začne sina. I njoj, nerotkinjom prozvanoj, ovo je već šesti mjesec. Ta Bogu ništa nije nemoguće!“

Nato Marija reče: „Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi!“ I anđeo otiđe od nje.

Razgovarajmo:

Koliko često je naš odgovor – da, a koliko – ne?

Što mislite, o čemu je razmišljala Marija dok je pripremala svoj odgovor?

Što Marijin *da* znači za nas?

Da bi mogla reći *da*, Marija je morala biti prisutna u razgovoru

s anđelom i razumjeti što on govori. Koliko smo prisutni i pozorni u razgovoru s članovima svoje obitelji?

Naučimo:

Lukino evandjelje započinje pričom o Marijinu *da*. U srcu svakog vjernika treba se također nalaziti riječ *da*, Bogu i ljudima oko nas. Bez našeg *da* ljubav se ne može očitovati ondje gdje živimo (obitelj, posao, prijatelji, susjedstvo). Živimo tu stvarnost svatko na svoj način, sa svojim ograničenjima, ali i bogatstvom. Kada kažemo *da*, Bog nas najčešće poziva da svoje svakodnevne zadatke počnemo gledati kao put k svetosti. Isto je i za život djece: *da* – ljubavi, darivanju, dijeljenju... Gospodin neprestano obnavlja svoje povjerenje u nas i poziva nas. Recimo mu *da* i dopustimo da naš život bude svet.

Napravimo:

Prije Božića Josip i Marija kažu *da* Bogu da Isusa dočekaju u svojem domu. Zahvaljujući tomu *da*, Bog dolazi živjeti s nama! Kao obitelj dogovorite se da i nakon Božića nastavite moliti zajedno. Zajedno napravite plan i odluku što ćete moliti i dogovorite za to određeno vrijeme u danu ili tjednu. Djeca neka osmisle i nacrtaju kako će izgledati simbol za molitvu te tim simbolom zabilježite na kućnome zidnom kalendaru datume zajedničke obiteljske molitve.

Molimo zajedno:

Četvrta, ljubičasta svijeća predstavlja MIR.

Gospodine Isuse, poput Marije želimo te čekati s povjerenjem i radošću. Molimo za sve one koji čekaju Božić, u našoj obitelji, u našoj školi i na cijelom svijetu. Pomozi nam da s radošću hodamo putem koji vodi k tebi i donosimo mir svima koje susrećemo.

Misijska krunica

Radosna otajstva

Vlč. Andrija Miličević, duhovnik
Nadbiskupsko bogoslovno sjemenište u Zagrebu
Zagrebačka nadbiskupija

Kako moliti misijsku krunicu

Zrna krunice u različitim bojama simboliziraju napore misionara u cijeloj Crkvi na svakom od pet kontinenata. Zrna svake desetice krunice imaju različitu boju:

- Zelena boja predstavlja Afriku
- Crvena Ameriku
- Bijela boja Europu
- Plava predstavlja Oceaniju
- Žuta boja predstavlja Aziju

Uvod

Kao Isusovi učenici dobili smo zadatak da njegovo evanđelje, radosnu vijest, pronosimo po cijelom svijetu. O početku Isusove radosne vijesti razmatrat ćemo u *Radosnim otajstvima Krunice*. Molimo ju s nakanom da Kristova radosna vijest dođe do srca svih ljudi, da se on proslavi u narodima cijelog svijeta.

1. otajstvo: AFRIKA

Koga si, Djevice, po Duhu Svetom začela

Začće Gospodinovo u Djevici Mariji jedan je prekrasan dar Boga čovjeku. Ono nas podsjeća na to da nas Bog nije ostavio same, nego se brine za nas. Bog želi zajedno s nama živjeti. Misionar iz Tanzanije piše: „Život nam pruža mnoštvo prigoda za dijeljenje radosti, topline i ljubavi... Toliko je svakodnevnih situacija koje nas pozivaju da se osvrnemo oko sebe i približimo ljudima koji nas okružuju. Stoga bih se usudio reći da su ljudi (Afrike) danas jedna velika koljevka zajedništva, kojoj bi svatko trebao težiti!“ (O. Tomislav Mesić)

Bog i danas želi svakomu stvorenju reći da nije sam, da se Gospodin brine za njega. Molimo Gospodina da po riječima misionara, ali i po njihovim djelima ljubavi, ljudi u Africi prepoznaju da Gospodin želi biti s njima.

2. otajstvo: AMERIKA

Koga si djevice Elizabeti u pohode nosila

Marija nije mogla za sebe zadržati tu radosnu vijest koju je čula od anđela Gabrijela. Morala ju je podijeliti sa svojom rođakinjom Elizabetom.

Biti misionar znači hodati, dati se, izići iz sebe, dati se drugima, drugima ići u susret. Tako misionar iz Brazila kaže: „Ne možemo živjeti svoju vjeru skrštenih ruku, kao jedno veliko pasivno čekanje kraja. Božja dinamika ljubavi vodi nas uvijek izvan nas samih, ususret drugomu, vodi nas u misi-

ju ljubavi.“ (O. Milan Knežević). Izići izvan sebe, ići prema drugomu, to je ono na što nas tjera Božja radosna vijest. Molimo za ljude u Americi, kontinentu bogatih i siromašnih, da bi djelotvorna ljubav bila vidljivi znak radosna življenja naše vjere.

3. otajstvo: EUROPA

Koga si, Djevice, rodila

Marija je na svijet donijela Isusa. On nije svugdje bio dobro primljen, a onima koji su ga primili donio je radosnu vijest. Niti danas u Europi Isus nije svugdje dobro primljen. Kako se tužne riječi mogu čuti s Islanda: „Svi učitelji, božanstva i idoli dobrodošli su u školu, samo Isus ne. To je naša stvarnost ovdje na Islandu, i još da nismo misijska zemlja!“ (S. Celestina Gavrić) Nažalost, nije to tako samo na Islandu. Molimo zato za Europu, za njezine žitelje, da bi dopustili ponovno da se Gospodin rodi ovdje, da bude prisutan u našem društvu, da bude vidljiv, da ga ne odbacujemo. Jer on je Emanuel, «s nama Bog».

4. otajstvo: AUSTRALIJA I OCEANIJA

Koga si, Djevice, u Hramu prikazala

Židovi su donosili djecu u Hram da bi ih posvetili, predali i preporučili Bogu. Tako su učinili i Isusovi roditelji. I danas postoji potreba za onima koji će svoj život posvetiti Bogu za naviještanje Kristova evanđelja. Na to podsjećaju i riječi biskupa na ređenju na Salomonskim Otocima: „Tri mlade osobe predaju se Bogu. Uzeti su od naroda i daju se narodu, da služe siromasima... Vrata njihovih ureda uvijek će biti otvorena da mogu slušati i male i velike ... poučavati u vjeri i dovoditi ljude k Bogu. Znat će biti otac i majka potrebitima, živeći u vjeri i providnosti.“

Molimo za nova svećenička i redovnička zvanja koja će odgovoriti na Isusov misijski poziv u cijelom svijetu, pa i u našoj domovini, bez kojih Isus ne može doći do onih najmanjih i najpotrebitijih.

5. otajstvo: AZIJA

Koga si, Djevice, u Hramu našla

Isus u Hramu sjedi i naučava. Isusovo je mjesto u Hramu. On je pravi učitelj života. Dok u Aziji postoji mnoštvo hramova raznih božanstava, najmanje je kršćana. Toliki ljudi još nisu čuli za Isusa Krista ili im se priječi da vjeruju u njega. A naši su misionari neumorni, sve čine za Isusa, do kraja života, kako je napisao o. Ante Gabrić netom pred vlastitu smrt: „Ja sam sa zdravljem prilično slabo: astma i srce, pa je teško disati, spavati i hodati, čak i ćakulati. Ali moje srce još kuca, pa dragi moji, dok kuca, nek' kuca i iskuca za Isusa i duše...“ Molimo za misionare, na poseban način u Aziji, da im Gospodin dadne snage, da bi do kraja vlastitog života mogli donositi Krista ljudima.

Papirnatí lanac mira

Kreativna radionica

Sanja Pažin
Župa Dobrog Pastira, Đakovo
Đakovačko-osječka nadbiskupija

O radionici:

Najbolje je započeti radionicu nekom vrstom opuštanja – možete, naprimjer, pustiti meditativnu glazbu te pročitati molitvu. Nakon čitanja molitve, upoznajte djecu s temom radionice – promišljat ćete o miru.

Najbolje je započeti pitanjem što za njih znači mir te zašto je on važan. Sljedeći korak u promišljanju može biti da kažete učenicima da postoje mnoga mjesta na svijetu gdje mir nije prisutan zbog sukoba i ratova. Zatim im naglasite da je svijeća koju ste upalili – svijeća drugog tjedna došašća – svijeća mira. Kažete im da se, kada vide upaljenu drugu svijeću na adventskom vijencu, mogu sjetiti zahvaliti Bogu na miru koji im je darovan, ali i da mole za one ljude, osobito za djecu, koji žive na prostorima na kojima mir nije stvarnost.

Na kraju uvodnog dijela predstavite djeci zadatak radionice – objasnite im da ćete danas napraviti lanac mira koji će sadržavati njihove molitve za mir u svijetu, ali i u srcima svakoga od nas. Lanac nema kraja, jer ni naše molitve nemaju kraj. Podsjetite ih da će taj lanac simbolizirati pridruživanje molitvama djece cijelog svijeta za mir te, kao što su prstenovi na lancu isprepleteni, tako i mi moramo zajedno raditi na postizanju mira u školi, obitelji, zajednici, pa tako i na cijelom svijetu.

Potreban materijal:

- kolažni papir (boje: zelena, crvena, bijela, plava, žuta)
- škare
- ljepilo
- olovke

Postupak izrade:

- Izrežite kolaž-papir u vrpce – jednu za svako dijete. Boje papira simboliziraju pet misijskih boja.
- Možete raditi i od bijelog papira, pa da djeca flomasterima ili bojicama oboje vrpce.
- Zamolite djecu da na svoje vrpce kolaž-papira napišu kratku molitvu za mir (mlađa djeca mogu nacrtati simbol mira, npr., golubicu ili maslinovu grančicu).
- Napravite prstenove od papirnatih vrpca i zalijepite ih na rubovima. Pritom se vrpce trebaju preplesti.
- Iskoristite dobiveni lanac mira kao ukras za učionicu i kao podsjetnik za molitvu za mir.

1

2

3

4

5

6

Dan Djela svetog Djetinjstva

Bogojavljenje, 6. siječnja 2021.

Vlč. Pero Miličević
biskupijski ravnatelj PMD-a za hercegovačke biskupije

Prijedlog homilije

Evangelje današnje svetkovine Bogojavljenja stavlja naglasak na dijete – Isusa. Ne na trojicu mudraca, ni na kralja Heroda, već na dijete – Isusa, našeg Boga. To dijete – Bog – objavljuje se svijetu u obličju čovjeka. Dolazi na svijet kao svi ostali ljudi – rođenjem. Rođenje djeteta u bilo kojoj obitelji „mijenja“ svijet obitelji u kojoj je rođeno. Tako je i ovo rođenje od Marije promijenilo svijet ne samo Marije i Josipa, nego svih nas. A kao što je u obitelji u kojoj je rođeno dijete sve okrenuto tomu djetetu i ono postaje središte svih zbivanja i događanja, tako je i Bog želio da i rođenje njegova Sina bude središte svih zbivanja i događanja čovječanstva kojemu će se svi iskreno klanjati, i ne samo tada, nego uvijek.

Svjedoci smo tomu da mnogi danas dijete stavljaju u središte i da se sve „vrti“ oko djeteta. Neki to čine poput mudraca, koji se iskreno žele pokloniti djetetu Isusu, Bogu, onomu kojega su iščekivali, pa mu iskreno pristupaju, čuvaju ga i dopuštaju mu da se rodi. Ti se pravi mudraci ponašaju zaštitnički te poštuju obitelj koja je dobila dijete (Mt 2, 11 – uđu u kuću, ugledaju dijete s Marijom, majkom njegovom, padnu ničice i poklone mu se). Ne ostavljaju to dijete bez pomoći, tj. nisu došli praznih ruku, već mu daruju darove, kao što se i u *Psalmu* 72 govori: „Kraljevi Taršiša i otoka nosit će dare, vladari Šabe i Sebe danak donositi. Klanjat će mu se svi vladari, svi će mu narodi služiti.“ Oni dolaze i klanju se jer žele dobro djetetu, i to ne prividno, nego stvarno.

S druge se strane neki drugi klanjatelji „djetetu“, kao što je Herod, iz krivih nakana žele „pokloniti“, ali u stvarnosti ga žele maknuti i ubiti. Tako i mnogi danas iz krivih, sebičnih, interesnih nakana stavljaju dijete u središte, da mu se „poklone“, a stvarna im je nakana dijete zarobiti, otuđiti od stvarnosti i religije, odvojiti od Boga, pa i od obitelji, od oca i majke, te ga staviti u neprirodne zajednice, što žele postići koristeći se svim raspoloživim sredstvima. No dijete se ne može tako lako prevariti, ono zna.

Zato Crkva, nasljeđujući one prve, koji se iskreno klanjaju Isusu, stavlja brigu za dijete u središte svojega evanđeoskog poslanja. Ta svi smo djeca Božja! Stoga se Crkva uvijek nastojala brinuti za djecu, osnivajući razne oratorije i domove, te je na razne načine pomagala obiteljima. Tako je i nastalo Djelo svetog Djetinjstva u Francuskoj u svibnju 1843. godine. Osnivač Charles de Forbin-Janson, biskup Nancyja, pitao se kako spasiti kinesku djecu, koja su zbog siromaštva i neznanja svojih roditelja bila prepuštana umiranju od gladi, i to bez sakramenta krštenja. U Lyonu susreće Pauline Jaricot (utemeljiteljicu Djela za širenje vjere), koja je upoznata sa zastrašujućom sudbinom kineske djece. Zajedno s njom razmišlja: „Kako tu djecu možemo spasiti?“ I ubrzo nalazi odgovor: „Probudimo interes svoje djece da ona pomognu spašavanje svoje male braće u Kini.“ Smišljeno, učinjeno! Dana 9. svibnja 1843. poziva djecu Pariza i predlaže im „plan spašavanja“: svaki dan za djecu u Kini izmoliti *Zdravo Marijo*, da po krštenju postanu djeca Božja, i svakog mjeseca darovati jedan novčić za njihove potrebe. Djeca to prihvaćaju s oduševljenjem – i eto, tako je nastalo misijsko društvo svetog Djetinjstva.¹

¹ www.misije.hr/djela/djelo-sv-djetinjstva/povijest.

Vrijeme u kojem se nalazimo slično je vremenu kada je osnovano Djelo svetog Djetinjstva. Mnoga su djeca, ne samo kineska, nego i druga, često prepuštena umiranju od gladi i bez sakramenta. Stoga neka i ovogodišnja proslava Djela svetog Djetinjstva bude ponukana tom idejom, tj. neka svaki dan djeca izmole *Zdravo Marijo* za svu djecu koja trpe, koja su gladna, žedna, bosa, ratom izmučena, a i teško bolesna. Ukoliko su u mogućnosti, mogu pomoći i „jednim novčićem“ mjesečno svojim malim prijateljima. Kao što maleno dijete Isus pomaže svima nama, tako i svi mi, djeca Božja, trebamo pomagati jedni drugima, na što nas poziva i geslo Djela sv. Djetinjstva: „djeca pomažu djeci“.

Molitva vjernika

Misionari nas podsjećaju da je molitva temelj njihova misijskog poslanja te da njihovo djelovanje proistječe iz molitvenog odnosa s Bogom. Stoga pomolimo se, braćo i sestre, Nebeskomu Ocu i iznesimo mu iskreno sve svoje potrebe i molitve, osobito moleći za sve misionare i misionarke. Recimo svi zajedno: Gospodine usliši nas!

1. Za tvoju svetu, katoličku i apostolsku Crkvu: da svi kršćenici povjeruju u spasenje koje si nam darovao po svojem Sinu te se obratimo i živimo životom tvoje ljubljene djece, molimo te.
2. Gospodine, za svu djecu svijeta, da uz tvoju pomoć budu sretna jer su tvoja ljubljena djeca, koju nikada ne napuštaš, već se za njih brineš, molimo te.
3. Gospodine, prosvijetli roditelje da svojoj djeci znaju pokazati pravi put naviještanja radosne vijesti i darivanja od onoga što imaju, da bi se Isusovo kraljevstvo neprestano i posvuda širilo i raslo, molimo te.
4. Molitva nam otvara srce i obzore da bismo susretali druge s ljubavlju, bez obzira na kojem dijelu svijeta žive. Molimo te za misionare i misionarke, da žive od tvoje blizine te da imaju snage živjeti blizu nevoljnima, siromašnima, bolesnima i obespravljenima te se zauzimati za njih, molimo te.
5. Za djecu naše župne zajednice, da, donoseći Isusa vršnjacima u svojoj sredini i na svim kontinentima, shvate svoju ulogu u Crkvi, molimo te.
6. Za sve čiji su životi ugroženi, osobito za djecu, gladne, bolesne, žrtve rata, nasilja i izrabljivanja, da potpomognuti našom velikodušnošću trajno iziđu iz bijede, straha i terora te ne strepe iz dana u dan za svoj život, molimo te.
7. Za sve nas kršćane koji smo u mogućnosti pomagati siromašnima, da nam srca budu puna sućuti i spremnosti na odricanje ne samo od našeg suviška, nego i od vlastitog žitka, molimo te.

Hvala ti, Oče, što slušaš prošnje svoje djece i što nas neprestano uslišavaš po Kristu, Gospodinu našem. Amen.

